

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 8. ДЕЦЕМБРА 1896.

БРОЈ 49.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

Цена:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 . . . . .
За стране земље на годину	9 . . . . .

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Превисоким Указом Његовог Величанства Краља од 8. новембра 1896. г. постављен језа председнику општине вароши Београда г. Никола Д. Стевановић досадањи инспектор министарства унутрашњих дела.

Г. Н. Д. Стевановић примио је данас председничку дужност од бившег председника г. Михаила М. Богићевића.

О овоме се извештава грађанству ради знања.

Абр. 10414. Од суда општине београдске 5. децембра 1896. год.

НАРЕДБА

Управа града Београда има уверења да се по вароши у велико израђују, и по црквама и на гробљу продају, у место

правих воштаних свећа, нечисте воштане свеће, прављене од разних горљивих материја, које су при горењу штетне по здравље присутних.

Како је ово казнимо по § 382 тач. 3. крив. закона, управа је наредила:

Да се прављење и продаја нечистих воштаних свећа забрани, а код кога се у радњи или при продaji нађу, да се казни по одредби горе поменутог параграфа.

Л.№ 1857. Одлекарског одељења управе града Београда 15. новембра 1896. год. у Београду.

НАРЕДБА

Управа града Београда примећује, да многи таљигаши, рабације и њима подобни, често толико претоваре њихова кола, да је теглећој стоци и при мањим узбрдицама тешко, па и немогуће кола извући. Том приликом стока се немилице туче и злоставља, што је кажњиво по § 362 тач. 5. крив. закона. С тога се овим наређује:

Да сваки онај, ког се тиче, води рачуна о вучној снази своје стоке и путу

којим ће имати терет да вуче, јер ће управа сваког оног, који стоку злоставља узети на одговор и најстрожије казнити по горњој одредби.

Л.№ 1921. Од управе града Београда 25. новембра 1896. год. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
25 новембра 1896. год.

Председавао члан суда г. Јов. Антонијевић; од одборника били: г. Коста Петровић, Дамњан Стојковић, Милан Михаиловић, Ник. Спасић, Д-р. Војислав М. Суботић, Д-р. Никола Х. Николић, Никола Бошковић, Срђеје Станковић, Јосиф С. Јовановић, А. Ђ. Кумануди, Мијаило Штрбић.

I

Одборник г. Коста Петровић извештава одбор, да председник г. Богићевић не може доћи у ову седницу због слабости. Па како у ову седницу није дошло онолико одборника, колико је потребно за решавање нових ствари, то је председавајући данашњу седницу закључио са напоменом, да ће се у првој седници за овом решавати о накнадном одобрењу кредита за грађење школе на Врачару и о осталим предметима, ради којих је ова седница сазвата.

Одбор је примио к знању ово саопштење.

КРАЉ УРОШ I ВЕЛИКИ

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Moto: Credere una cosa, perché si è udito dirla è perché non si è avuto cura di esaminarla, fa torto all'uiteletto dell'uomo. Leopardi

НАПИСАЛИ:
П. Ј. ГРЕБЕНАРОВИЋ И Т. КОВЛИШКА

(По препоруци Академијског Савета Велике Школе ова је расправа награђена парочитом видиковачком наградом општине београдске у 1895. год.)

(наставак)

Али се доцније ти односи покварише и већ у марту 1249. г. поново склапају уговор са Кинословом, босанским баном, по коме им он стоји: „у вечно и тврђе мир и у срдъчеољ любље и у въсаку правъду“⁽¹⁾ и којим им бан дозвољава да слободно иду по његовој држави „бесъ никерѣ нильне дание“, и вели им „и ако се разъратите съ кралемъ рашки, да въсъ не дамъ ни вашъ добитељ...“

(1) Ibid. XXXIX. Исте године су по свој прилици зајучили и мир са Андријом кнезом хумским (ibid. XL.)

А кад су пак 1252. год. Дубровчани опет захватили нешто од српског земљишта на граници Жрновнице, изроди се свађа између њих и Урошевих људи и пролије се крв.⁽²⁾ Сада Урош на поновне жалбе својих људи озбиљно попрети Дубровчанима, па кад и то није помогло, дође и до озбиљног раскида. Дубровчани, напавши се у неприлици обрате се за заштиту Млечићима као њихови штићеници. Млечићи заповеде новом дубровачком кнезу Марсилију Ђорђи-у, који је баш тада полазио за Дубровник, да као млетачки посланик отиде лично к Урошу, да га опомене како је он по матери Млечић, јер је његова мати млетачка властелинка и да га замоли од стране млетачке републике да остави на миру Дубровчане, који су под њиховом заштитом; да се чуде његовом поступку, што он, место да буде на руци општини дубровачкој као својој суседки и место да је брани и заштићава, он на против њене поданике оптерећује, против свакога права.⁽²⁾ С тога да га млетачка ре-

(1) Растић, што је невероватно, вели да је кривца била до Урошевих људи.

(2) Растић, у наведеном делу на стр. 89.

публика моли да, њој за љубав, у будуће не чини штете и не врећа дубровачку општину.

Ђорђе стигне у Дубровник 24. јуна, али, било, да се бојао или из немарности, није отишао Урошу, већ се изговарао да је болестан. Кад Дубровчани увидеше да се мало могу поуздати у Млетке избера два посланика, Тодора Будачића и Петра Богданчића а пријуже им и калуђера Андрију, па их упуте 12. јула Урошу, наложивши им да „уз горњу молбу спомену и доброчинства која је Дубровачка република учинила његовом прадеду, деду и оцу; да је готова то и њему саму учинити, и да га замоли да јој поново потврди уговор слоге и мира, који је био склоњен 1243. год. А ако мисли да у Дубровнику има некога који ради против његових интереса по њеном налогу, нека по старом обичају одреди „станик“ где ће суд пресудити до кога је кривица“. У противном пак случају, наредили су посланицима, ако ништа не узмогну учинити да покушају новцем подмитити његову властелу и да тим начине смутњу у Србији.⁽¹⁾

(1) Овако Растић на стр. 90.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
2 децембра 1896 год.

Председавао председник г. Михаило М. Богићевић; присуствовали чланови суда г.г. Н. Трпезић и Јов. Антонијевић; од одборника били: г.г. Михаило Михаиловић Дим. Милојевић, М. Милашиновић; Коста Петровић, Михаило Крстић, Стеван П. Поповић, Јосиф С. Јовановић, Јанаћ Костантиновић, Сергије Станковић, Никола Бошковић, др. Војислав М. Суботић. Влад. М. Борђевић, Мијаило Штрбина, Јарослав Безуха, А. Ђ. Кумануди, Мих. Павловић, Н. Спасић, Драг. Величковић.

I

Прочитани су записници одборских одлука седница држаних 11. и 25. нов. 1896. год. и примљени су без измена.

II

Одборник г. Никола Бошковић примећује, да су собе петог и шестог разреда основне школе код Саборне цркве влажне и да су школљиве по здравље деце; пита даље, ко располаже са кућом коју је општина купила од Велимира Карапешића.

Председник је изјавио,
да ће се о свему томе известити и одбору одговорити.

III

Председник општине г. Михаило М. Богићевић подноси акт у коме разлаže, да је јесенас општина сазидала привремену дворазредну школу на Врачару и да је то зидање коштало свега 13.163.86 д., да није изискато предходно одобрење одбора због краткоће времена па моли одбор, да накнадно да своје одобрење.

По прочиташу тога акта АБр. 10367 и приложеног извода рачуна коштања одбор је решио,
одобрава се захвалношћу у свему рад председника општине и суда општинског око извршеног грађења привремене дворазредне школе на Врачару с тим, да се сумма коштања у тринест иљада сто шесдесет и три динара и 86 парара има исплатити на терет партије за одржавање општине зграда.

IV

Председник износи одбору на решење захтева Управе вар. Београда, да се за издржавање

Посланицима пође за руком да Урош како тако умире, и он им потврди 13. августа исте године повластице које им је отац његов дао, али их прилично стегне.⁽¹⁾

Али је тај мир врло кратко време трајао, јер одмах после месец дана Урош заповеди своме посланику Гердоману из Шумета (Gerdemannus Sumetie) да наплати оних 1200 перпера, које су посланици дубровачки прошлога месеца августа обећали дати на Крстов дан, што овај 14. септембра и изврши, и истога дана „secundum quod dominus rex per suas litteras praeserat“ остави Дубровник⁽²⁾. Одмах почну још жешћа упадања у границе и плачкања, и 1253. г.⁽³⁾ Урош шаље свога протовестијара у Дубровник, који изјави Дубровчанима, да им Урош, пошто од њих није добио сatisfакцију, одриче пријатељство и да се ни један дубровачки трговац не сме

⁽¹⁾ Мон. серб. XLII. (у књизи је погрешно тај уговор стављен у 1253. г. али је г. Ј. Ковачевић у Годишњици III стр. 426 лепо исправио и потпуно се слаже са нашим догађајем) Растић пак вели, да су се посланици вратили не могавши ништа посттиći.

⁽²⁾ Rad. I стр. 134—135.

⁽³⁾ Имамо писмо (1253) кнеза Чрномира, у коме се жали Дубровчанима, да су неке његове људе похватали и у робље продали (Mon. серб. стр. 32—43).

ноћних стражара до краја ове године одобри накнадни кредит од 667 динара, као и да се за идућу годину повећа број ноћних стражара.

По прочиташу тога захтева АБр. 10253 одбор је решио,

одобрава се накнадни кредит од шест стотина и шесдесет и седам динара за издржавање ноћних стражара до краја ове 1896. године, који се кредит има исплатити из уштеда на другим буџетским партијама.

Односно повећања броја ноћних стражара, да се у другој којој седници решава.

V

Председник извештава одбор, да је према решењу одборском од 24. октобра 1896. год. АБр. 9481 одборско повериштво заједно са Линдлејем и Чокеом тражило стан за канцеларију за кеј и канализацију и да су ти експерти изјавили, да ће за ову цељ бити најгоднија кућа г. Живка Давидовића саветника у Краљевини Србији, где је било Министарство војено; да би се у прво време у партеру могао сместити са породицом њихов заступник који би на име кирије плаћао општини 2000 дин. годишње. По саслушању овога, одбор је после поименичног гласања са 13 гласова против 5, (2 нису гласали) решио,

да се за смештај канцеларије за кеј и канализацију узме под закуп кућа Живка Давидовића, саветника, у којој је било мин. војно, с тим да у партеру ове куће има становати најмање годину дана заступник Линдлеја и Чокеа и за то плаћати општини две иљаде динара годишње кирије. Закуп да траје три године дана а годишња закупна цена да буде пет иљада седам стотина шесдесет динара у сребру. Сопственик је дужан кућу довести у исправно стање према захтевима Линдлеја и Чокеа. Општина неће бити обавезна да по истеку уговора закупа најмање сопственику оно, што се буде дугом употребом искварило. У овоме сми-

наћи у Србији после поста; те Дубровчани немоћни да се одупру, почну тражити себи савезника и нађу га у бугарском цару Михаилу II Асену.

Због чега су Бугари пристали на савез с Дубровчанима против Уроша неможемо позитивно рећи, јер нам о томе историја ништа не каже.

Уважени историк, П. Срећковић, ослањајући се на своје тврђење да је Владислав владао у источном делу српске државе, вели да су Бугари завојшили на Уроша, што је брат Урошев непрекидно нападао на бугарске земље⁽¹⁾, али ово мишљење отпада по себи кад се зна да је Владислав владао у Зети.⁽²⁾

Нама се чини да ће, по свој прилици, бити узрок непријатељству онај исти који је и данас. Као што се данас Србија и Бугарска такмиче, која ће имати веће претензије и већи утицај у Македонији, тако је исто и онда било. Србија је гледала да рас простре своју власт над Македонијом, Бугарска опет своју и само се очекивао

⁽¹⁾ П. Срећковић: Историја срп. нар. II стр. 135.

⁽²⁾ Да је Владислав заиста живео у Зети доказајемо на другом месту.

слу може се и уговор закључити на терет сопственика.

VI

Председник извештава одбор, да према буџету за 1896. год. има два лекарска места празна, да је суд општински решио, да се за сада попуни само једно, те је услед тога расписан стечај АБр. 9470; да се на овоме стечају пријавила четири кандидата и то: д-р Богосав Завајил пенз. из Шапца АБр. 10383, д-р Милан М. Стефановић из Београда АБр. 10384, д-р Љуба Д. Стојановић из Београда АБр. 10385 и д-р Војислав М. Суботић млађи из Београда АБр. 10386, — сви доктори целокупног лекарства.

По саслушању овога одбор је једногласно решио,

да се за општинског лекара узме г. д-р Војислав М. Суботић (млађи) доктор целокупног лекарства са платом, која је буџетом одређена и која ће му се рачунати кад на дужност дође, пошто и мин. унутрашњих дела овај избор одобри.

VII

Председник износи одбору на решење акт VII пуков. команде, којим се позива суд, да заједно са командом приступи разрезу коморе на грађане београдске.

По прочиташу тога акта одбор је одлучио,
да се умоли VII пуковска команда, да дан за отпочињање рада на овоме послу одложи, пошто није могуће спремити све потребне податке за 7. децембар о. г.

VIII

По прочиташу акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 10142, 9966, 10095, 10260, 9962, 10111, 10258, 10262, 10326, 9841, 9929, 10017, 10126, 10141, 10143, 10146, 10159, 10169, 10177, 10184, 10249, 10261, 10311, 10319, — којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Милан Борђевић бив. књижар доброг владања и сиротног имовног стања; да су доброг владања и средњег имовног стања Коста С. Петронијевић обућар, Спasoје Дангубић чинов. општ. трошарине,

ма какав повод, па да се дође до рата што на скоро и би.

Сада Михаилу II Асену Дубровчани бејаху добро дошли; те он пристане на њихова лепа обећања и надајући се да ће на другој страни надокнадити оно што му је Ватаџ одузео, ступи са њима у савез.

Тај савез је закључен 15. јуна 1253. г. „повељением дужда венедичког,“ а „врху злоторење невръшнаго крала Оуропа и врху братњоего и рода его и врху въсѣхъ живоуштихъ въ земле неговѣ и на тежь, коима ихъ земле бихоу држали некое владање,“ под условима:

„Да непријатељи Урошеви буду и Дубровчани; да ни Дубровчани ни Бугари не могу закључити мир са непријатељем а да тај мир не важи за обе стране. Ако Асену Бог помогне те отера свог и дубровачког непријатеља Уроша и његова брата Владислава и род њихов и другу властелу па они прибегну Дубровнику, Дубровчани обричу да их не само неће примити, већ да ће им и пакостити.“

Дубровчани се обвезују да ће помагати пара и по мору и по суху и кад би

Јанко Ђорђевић, зидар; да су доброг владања и доброг имовног стања Јован М. Тадић бакалин, Мика Савић књижар, Ванђел и Коста Николићи каферије, Ђорђе Крављанац земљоделац, Никола Х. Поповић пензионар; да су му непознати: Анка ж. Михајла Дринчића, Тодор Богдановић шегрт, Стеван Красић чувар економ. топчидерске, Васа Петровић фијакерист, Едмунд Стјан калфа, Ђорђе Миловановић, рибар, Даница ж. Косте Вељковића штампара, Катица (Берта) Николић прала, Душан Живановић калфа трг., Будимир Протић бремзер трамваја, Велимир Поповић служитељ, Богић Поповић стражар, Ана удова пок. Лазара Максимовића кормањонаша, Христина удова Јована Ђорђевића и њена ћерка Спасенија, Божко Стевановић баштован, Софија жена Саве Гавриловића калдрмије, Милош Јанковић овд. и Васа Николић овд.

IX

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о породичном односу.

По прочиташу тих молби АБр. 10016, 10185 и 10365, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Милану М. Вукомановићу, Станки А. Алексића и Зорки Зајићевој може дати тражено уверење о њиховом породичном односу.

ИЗВЕШТАЈ

о раду санитетског одељења општине београдске

Од 10 новембра до 16. новембра 1896 г.

I. Санитетско-полициски

Вршени су прегледи свакога дана у свима квартовима.

1). У кварту варошком.

10. нов. код Илије Трпковића ашчије на „Краљевом Тргу“ велика нечистоћа. Судове пере и држи на постели својој где и спава.

Код Анке Д. Петровић касапке на „Краљевом Тргу“ — смрдљива шунка.

Касапи: Антоније Јовановић, Мика Константиновић, Коста Панђела и Тодор Романовић сви

освојили који рашки град да ће га предати цару, а када би цар завојшио на приморске градове, Дубровчани су му дужни најдаље за две недеље прискочити у помоћ; а ако би пак Урош или његов брат Владислав или који од његове властеле напао на Дубровник, Асен је дужан да га брани.

Бугари у Дубровнику могу слободно трговати, али само не шпеницом; а тако исто и Дубровчани не само по Бугарској већ и по земљи Петра Севастократора, зета царевог.

Како једни тако и други могу остављати имање својим наследницима, а да им државна благајна за то не узима никаква пореза.

Бугарске поданике суди суд дубровачки а дубровачке бугарски.

Ако цар освоји Србију, мора потврдити сва права, која су Дубровчани у њој имали и задржати им трговину соли, а корист да деле у пола.

Цар ће признати дубровачкој општини њене границе од цркве св. Ђорђа, врх старог Епидавра,⁽¹⁾ до цркве св. Петра, а

⁽¹⁾ Тада је граница била само до Цањата, а Дубровчани су хтели да се користе овом приликом те да је мало даље прошире.

на „Краљевом тргу“, пошто су небројено пута опомињати да не завијају више месо у старе штампане и исписане хартије, предложено је да се сви казне.

Код Косте Јовића рибара на „Краљевом тргу“ једна корпа пуне бајате рибе.

2. У кварту теразиском и савамалском.

11. нов. Код Мицка Михајловића хлебара велика нечистоћа.

12. нов. Код Тренка Ђурића хлебара непокривено брашно и тесто и велика нечистоћа.

13. нов. Код Николе Јовановића хлебара непокривено брашно и тесто.

14. нов. Код Моше Финци телала у телеграфској улици недесинфиковане ствари. Сем тога да се казни и отера у Александрову улицу.

3. У кварту држолском и палилулском.

11. нов. Прегледан обор Димитрија Најдановића и издане наредбе ради одржавања боље чистоће.

Прегледана је општинска кланица и нађено је да је довољно чиста.

12. нов. Нађено код више пильара у кварту држол. трулог воћа које је одмах бачено; наређено је да се у неколико оваких локала патос оправи.

13. нов. Прегледане су хлебарнице у таковској улици и око вишњичког ћерма. Прегледан је друм до карабурме, којим стрводери пролазе и нађено да је доста чист.

14. нов. Прегледане бакалнице и људске намирнице као: паприка, цимет, бибер.

Прегледане кафане и нађено да још ни један каферија и није по наредби окрчио и очистио своје кафани.

16. нов. Прегледан је један мало влажан стан у косовској улици 15. У кафани код „Мале Касине“ у скадарској улици нађене су две касирке; газда кафана Милан Петровић није хтео дозволити да се лекарски прегледају.

4. У кварту врачарском.

11. нов. На Цветном тргу нађено код Илије Половине месара поган сапун, који на неколико опомињања није хтео из дућана уклонити;

Код Дамњана Создановића хлебара у улици краља Милана јекник хлеб:

Код Апостола Костића лебара, у ул. Краља Милана јекник леб.

Код Младена Петковића ашчије у македонској улици бајате овче главе и цигерице;

од цркве св. Петра до цркве св. Панкратија,⁽¹⁾ а од ове цркве како држе горе врх Белога до Млина, па од Млина како држе горе које иду врх Жрновнице до Влаштице, а од ове опед брдом изнад Шумета до Ока, а од Ока брдом до Реке и Кирила (дал. Рожато); одатле опет граница је ишла врх Затона, Пољица, Орашца до цркве св. Петке.

Трговину соли од Бојане (реке Дринске) до Неретве могу водити само Дубровчани.

Црква дубровачка биче призната за архиепископију над свима црквама приморских градова, које би цар освојио, као што је била од „старих врѣменех и ако е писано вѣ старих книгах прѣвѣлги.“⁽²⁾

Но као да су Дубровчани слабо полагали наду на Бугаре, јер 22 маја 1254. г. утврђују уговор са „мађарским клетвеником“ хумским жупаном Радославом, сином Андријиним, који им се обvezује да ће са својим људима ратовати против Уроша док год буду Дубровчани с њим

⁽¹⁾ По овоме се види да су границе допирале до самога града.

⁽²⁾ Mon. serb. str. 35—40.

Код Добросава Атанацковића продавца ужиких производа у Кочићој улици 37, нађено око 30 кила покварене пршуте, ребара и сланине;

Код Ђорђа Филиповића ашчије у Макензијевој улици покварене овче главе и цигерице.

Код Наума Најдановића месара поган сапун.

Наређено свима механијама, каферијама и гостионичарима да окрече и очисте све своје локале.

12. нов. Код Марије Стојковић пиљарице на Цветном тргу нађен непокрiven сир.

Код млекара: Светозара Николића из Јајинаца, Спире Јовановића на Сmederevском друму, Мите Марјановића из Палилуле, код Тасе Трајковића код „2 буле“, Зафира Јовановића код Стевановићеве механе, Михајла Вељковића из Малог Мокр.-Луга, Трифуна Петровића из Малог Мокри-Луга, и Ђорђа Митровића из М. М. Луга нађено је код свију воденог млека.

II. О лечењу сиротиње.

1. У кварту варошком није поднесен извештај.
2. У кварту теразиском и савамалском, лечено је 10 особа, учињено 53 посета.

Лечено је:

2	болесника	од Enteritis acut,
2	"	Vitium. cordis,
1	"	Gastritis acut.
1	"	Bubo
1	"	Catarrh. pulm.,
1	"	Catarrh. intest.,
1	"	Intermittens,
3	"	Rheumat. musc.,

3. У кварту држолском и палилулском лечено је 16 особа; учињено 29 посета.

Лечено је:

3	болесника	од Intermittens,
1	"	Lymphadenitis,
2	"	Angina,
2	"	Eczea,
1	"	Colica,
3	"	Gastritis
2	"	Rheumatismus,
1	"	Ulcera cruris,
1	"	Gonitis,

4. У кварту врачарском лечено је 24 особа; учињено 38 посета.

Лечено је:

7	болесника	од Catarrh bronch.,
1	"	Erysipelas,
1	"	Catarh intest.
1	"	Metrorrhagia,

ратовати; да ће држати мир са бугарским царем до када и Дубровник; да неће ићи на Дубровник са његовим непријатељима и да ће јављати, ако дозна да се где год спрема какво зло Дубровнику и његовим трговцима.⁽²⁾

Наши старији историји не знају да ли су Бугари испунили најважнију тачку уговора т. ј. да ли су ударили на Уроша. Они знају само за свађу и за уговор као последицу измирења између Дубровчана и овог.

(Наставиће се)

⁽¹⁾ Mon. serb. str. 42—43. „Још п.е 1249. г., Дубровчани су били учинили са истим жупаном Радославом, његовим братом жупаном Богданом и великим кнезом Хумским Андријом, њиховим оцем а стрицем Урошевим мир „у вѣки“ „по стару закону“ и између осталих по властица које се дају Дубровчанима, обећавају им да неће пристати уз никаквог непријатеља: „....а да не при демо на вас са вашим врагом.“ (Mon. serb. XL). Али како се види по наведеном другом уговору Радослављевом (као мађарског клетвеника) са Дубровчанима на који ни Андрија ни Богдан нису пристали, изгледа да су се тада важни догађаји десили у Хуму, те да је Андрија с Богданом пристао уз Уроша.

1	болесник	од	Сосица hepat.
1	"	"	Peritonitis
1	"	"	Stomatitis catarrh.
2	"	"	Intermittens,
1	"	"	Vitium cordis,
1	"	"	Hemiplegia,
1	"	"	Rheumat musc.,
2	"	"	Epilepsia,
1	"	"	Pruritus sex.
1	"	"	Tuberc. pulmon.
1	"	"	Cardialgia,

III. Прејед о основних школа.

Због болести школски лекар није могао ове недеље никакве прегледе вршити.

15. нов. Известио је санит. одељење Мих. Јовић учит. да је у зап. врач. основ. школи у

I разреду оболео један ученик од богиња. Постал је одмах сирот. лекар кварта врачарског у стан учеников и ту је констатовао да је ученик оболео од пњускавице (Varicelle) и да нису никакве предохране потребне.

4. У општини лечено је амбулантно 14 болесника и то :

1	болесник	од	Malaria,
3	"	"	Syphilis,
1	"	"	Prurigo,
1	"	"	Scabies,
7	"	"	Bronchitis acut,
1	"	"	Tuberc. pulm.

У болници је упућено 22 болесника. Десинфекција извршено је 2 код заразних болести. По судској наредби издата је 1 сирот. карта за бесплатно лечење.

УДРУЖЕЊЕ СЛУЖБЕНИКА БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ ЗА ШТЕДЊУ**Стање на дан 30. новембра 1896. год.**

ГЛАВНА КЊИГА	НАЗИВ РАЧУНА	ОВРТ		СТАЊЕ	
		од 1. јануара		30. нов	
		ДУГУЈЕ	ПОТРАЖУЈЕ	ДУГУЈЕ	ПОТРАЖУЈЕ
1	Рачун благајне	26521 10	24620 58	1900 52	—
2	" уписнине	—	198 —	—	198 —
3	" уплата	1898 —	11291 —	—	9393 —
4	" залога	—	12650 —	—	12650 —
5	" камате и трошкова	476 60	119 75	356 85	—
6	" оснивачких "	64 30	—	64 30	—
7	" 2% обvezница	21811 50	183 —	21628 50	—
8	" срећака кл. лутрије	2182 13	1879 —	303 13	—
9	" губитка и добитка	—	2316 80	—	2316 80
10	" враћених уплате	391 —	—	391 —	—
11	" казне	—	86 50	—	86 50
		53344 63	53344 63	24644 30	24644 30

1. децембра 1896. год. у Београду.

Преседник,
Ђ. Ж. Нешић с. р.

Деловођа,
Љуб. П. Ристић с. р.

Благајник,
Милија Јовановић с. р.

ЧЛАНОВИ УПРАВНОГ ОДБОРА :

Урош Кузмановић с. р. **Танасије Д. Вељановић** с. р. **М. П. Ђорђевић** с. р.

Овај рачун, прегледали смо и сравнили га са књигама, па смо нашли да је у свему исправан.

2. децембра 1896. год.

Београд.

Председник надзорног одбора,
К. Ј. Јанковић с. р.

ЧЛАНОВИ :

Илија Вучковић с. р. **Теофило Вуковић** с. р.

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седмици од 28. до 4. децем. 1896. год.

допутовало 567 путника — одпутовало 591 путника.

Постојбина приспелих путника :

Тежаји и економи	Занат- лије	Трговци	Чиновници и интелег.	Војска	Ученици	Индустр- јјаци	Гостиони- чари	Шпеку- ланти и пилзари	Раденици	Надни- чари	Слуге и кељеци	Пролета- ријат	Допуто- вали:		Разлика:	
													У јавним локалима	У приват- ним ста- новима		
540	27	472	60	4	—	1	12	8	6	—	2	1	1	—	—	—
32	36	311	68	7	9	4	17	16	41	8	18	—	531	36	—	+ 24

7. Новембра 1896. год.

Из статистичког одељења општ. вар. Београда.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА**БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА**

ПРЕМЕРЕНО НА ОПШТИНСКОМ КАНТАРУ

Од 1. до 6. новембра 1896. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА	
		највећа дин. пр.	најмања дин. пр.
579	Аријадика	12 —	10 —
35150	Брашна пшенична	— —	— —
311	Брашна кукурузна	12 50	10 —
58535	Вина црна (од лит.)	— 45	35 —
780	Волова	45 —	40 —
29359	Говеђине	— —	— —
	Грожђа	100 —	70 —
	Дуња	— —	— —
6952	Јабука	30 —	20 —
18117	Јечма	7 40	7 20
459	Кајмака	120 —	110 —
32955	Кожа јагњићних	— —	— —
	Коре брезове	— —	— —
	Крава	— —	— —
8930	Креча	3 60	3 20
8026	Кромпира	5 —	4 —
	Крупника	— —	— —
3062	Крушака	18 —	14 —
1388	Кудеље	65 —	60 —
44547	Кукуруза нови	5 20	4 60
	Лоја нетопљеног	— —	— —
	Лука аршијаме	— —	— —
	Лука бела	30 —	25 —
31	Лука црна	6 —	5 —
3473	Масти	120 —	110 —
	Меда	— —	— —
59162	Овса	10 —	9 70
	Ораја	35 —	32 —
2695	Пасуља	20 —	18 —
4786	Пекmez	45 —	40 —
690	Пшенице	14 —	13 80
210782	Ражи	10 —	9 70
10714	Ракије ком. (од лит.)	— —	— —
	Ракије шљ. љуте	— —	— —
43892	Ракије шљ. меке	— 45	— 30
37269	Свиња дебелих	70 —	60 —
41930	Сена . . . . .</td		